

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:

1.Pf.20.415/2024/4.

A felperesek:

I. rendű felperes I. rendű

I. rendű felperes címe

II. rendű felperes II. rendű

II. rendű felperes címe

III. rendű felperes III. rendű

III. rendű felperes címe

IV. rendű felperes IV. rendű

IV. rendű felperes címe

V. rendű felperes V. rendű

V. rendű felperes címe

VI. rendű felperes VI. rendű

VI. rendű felperes címe

A felperesek képviselője:

Dr. Nagy István ügyvéd I-VI. rendű felperes képviseletében
ügyvéd címe

Az alperesek:

I rendű alperes I. rendű

I. rendű alperes címe

II. rendű alperes II. rendű

II. rendű alperes címe

Az alperesek képviselője:

Dr. Bodgál András ügyvéd I. rendű alperes képviseletében
ügyvéd címe1

Dr. Keserű Ügyvédi Iroda II. rendű alperes képviseletében
ügyvéd címe2

A per tárgya:

végrendelet érvénytelenségének megállapítása

Az elsőfokú bíróság:

Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma:

10.P.20.062/2023/25.

A fellebbezést benyújtó fél:

II. rendű alperes

Ítélet

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítélet indokolásának [20] bekezdését úgy javítja ki, hogy az alperes által a felperesek javára felperesenként megfizetendő ügyvédi munkadíj összege 333.330 (háromszázharmincháromezer-háromszázharminc) forint.

Az elsőfokú ítélet fellebbezett rendelkezéseit – az ügy érdemét nem érintve – helybenhagyja.

Kötelezi a II. rendű alperest, hogy fizessen meg a felpereseknek személyenként 100.000 (százezer) forint másodfokú perköltséget, továbbá az államnak 2.500.000 (kétfmillió-ötszázezer) forint fellebbezési illetéket. Az illeték megfizetése e határozat meghozatalának napjától számított 60. napon esedékes.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint örökhagyót (a továbbiakban: örökhagyó) a Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróság a 2020. szeptember 30-án kihirdetett 15.P.XV.20.487/2019/34. számú ítéletével cselekvőképességet teljesen korlátozó gondokság alá helyezte. Az örökhagyó Budapesten, 2020. november 14-én elhunyt. Halála előtt a Kft. Idősek Otthonában élt.

[2] A hagyatéki eljárás során az I. rendű alperes csatolta az örökhagyó Budapesten, 2018. november 5-én kelt írásbeli magánvégrendeletét, amelyben halála esetére akként rendelkezett, hogy teljes hagyatéka általános és kizárólagos örököse örökös legyen, és amennyiben örököse őt nem élné túl, úgy helyette az I. rendű alperes örököljön. A II. rendű alperes szintén csatolta az örökhagyó Budapesten, 2018. augusztus 30-án kelt írásbeli magánvégrendeletét, amelyben halála esetére minden ingó és ingatlan vagyonát a II. rendű alperesre hagyta.

[3] A közjegyző a 2022. augusztus 11-én meghozott – 2022. szeptember 13-án jogerőre emelkedett – ügyszám ideglenes hatályú hagyatékátadó végzésével az örökhagyó hagyatékát az I. rendű alperesnek adta át. A végzésben foglaltak szerint a 2018. november 5-én kelt végrendelet nemléte vagy érvénytelensége esetén az örökhagyó után végrendeleti öröklés címén a II. rendű alperes lenne az örökös. A végrendeletek nemléte, illetve érvénytelensége esetén öröklésre hivatottak lennének törvényes öröklés címén az örökhagyó oldalági rokonai, köztük a felperesek.

[4] A felperesek keresetükben annak megállapítását kérték, hogy az örökhagyó által 2018. november 5-én aláírt, más által írt, örököszt örökösnek és az I. rendű alperest helyettes örökösnek nevező végrendelet érvénytelen, mivel azt nem az örökhagyó írta alá, illetve a végrendelet keltének időpontjában a végrendelkező beszámítási képessége hiányzott. Kérték továbbá, hogy a fenti végrendelet érvénytelenségének megállapítása esetén a bíróság állapítsa meg, hogy a 2018. augusztus 30-án aláírt, más által írt, a II. rendű alperest örökösnek nevező végrendelet érvénytelen, mivel a végrendelet keltének időpontjában a végrendelkező beszámítási képessége hiányzott. Kérték az alperesek perköltségben marasztalását is.

[5] Keresetük jogszabályi alapjaként a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 7:17. § (1) bekezdés b) pontjára, a 2:9. § (1) bekezdésére, a 7:37. § (1) bekezdésére és a 7:40. § (1) bekezdésére hivatkoztak.

[6] Jogi okfejtésük szerint – figyelemmel a rendelkezésre álló orvosi dokumentumokra és a cselekvőképességet korlátozó döntésre – megállapítható, hogy a perbeli végrendeletek keltének időpontjában az örökhagyónak hiányzott az ügyei viteléhez szükséges

beszámítási képessége. Álláspontjuk szerint a 2018. november 5-én kelt végrendelet vonatkozásában a laikus számára is megállapítható, hogy az azon szereplő aláírás nem az elhunytól származik. A 2018. augusztus 30-án kelt végrendeletet aggályossá teszi, hogy az örökhagyó soha nem említette rokonainak, hogy őt bárki támogatta és segítette volna. Előadták, hogy a két végrendelet feltűnő egyezőséget mutat szövegezésében és alakilag is jelentős a hasonlóság közöttük, annak ellenére, hogy az örökösként megjelölt személyek elviekben nem ismerik egymást, az örökhagyónak pedig nem volt számítástechnikai képzettsége a végrendeletek megszerkesztéséhez.

[7] Az I. rendű alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását, a felperesek perköltségben marasztalását indítványozta.

[8] Az I. rendű alperes 2023. október 9-én a felperesekkel kötött egyezségi megállapodást nyújtott be, amelyben kijelentette, hogy a 2018. november 5-én kelt írásbeli magánvégrendelet alapján az igényérvényesítésről lemond, a felperesek pedig elfogadták az I. rendű alperes elállási nyilatkozatát. A felperesek kijelentették, hogy az I. rendű alperessel szemben perköltségigényük nincs, az I. rendű alperest esetlegesen terhelő perköltséget maguk viselik.

[9] A II. rendű alperes ellenkérelmet nem terjesztett elő.

[10] Az elsőfokú bíróság a 2023. december 15-én kelt 10.P.20.062/2023/25. számú ítéletével megállapította, hogy néhai örökhagyó 2018. november 5. napján kelt végrendelete a felperesek és az I. rendű alperes viszonyában érvénytelen. Megállapította, hogy néhai örökhagyó 2018. augusztus 30. napján kelt végrendelete a felperesek és a II. rendű alperes viszonyában érvénytelen.

[11] Kötelezte a felpereseket, hogy fizessenek meg 8 napon belül személyenként 250.000 forint eljárási illetéket leletezés terhe mellett, valamint kötelezte a II. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felpereseknek személyenként 333.330 forint perköltséget.

[12] Ítéletének indokolásában alkalmazott jogszabályként a Ptk. 2:9. § (1) bekezdését, a 7:37. § (1) és (2) bekezdését, valamint a 7:40. § (1) bekezdés a) pontját jelölte meg. Határozata a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 347. § (1) bekezdés a) pontja alapján rövidített indokolást tartalmazott.

[13] A Pp. 190. § (2) bekezdés a) pontja alapján úgy tekintette – figyelemmel a II. rendű alperes írásbeli ellenkérelmének hiányára és a perfelvételi tárgyalás elmulasztására –, hogy a II. rendű alperes a felperesek tény- és jogállításait nem vitatta, a kereset teljesítését nem ellenezte. Az alperesek elismerésére tekintettel a felperesek keresete szerint határozott.

[14] Mivel a felperesek az I. rendű alperes elismerésére figyelemmel vele szemben perköltségigényt nem terjesztettek elő, a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján a pervesztes II. rendű alperest kötelezte a felperesek javára személyenként 133.330 forint ügyvédi munkadíj megfizetésére. Annak mértékét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: Ükr.) 3. § (2) bekezdés a) pontja és (6) bekezdése alapján határozta meg, figyelemmel arra, hogy az I. rendű alperes elismerése és a II. rendű alperes nyilatkozatának hiánya következtében jelentősebb mértékű ügyvédi munka nem vált szükségessé.

[15] Észlelte, hogy a felperesek nem fizették meg keresetlevelük előterjesztésével egyidejűleg az eljárási illetéket, ezért leletezés terhe mellett kötelezte őket személyenként 250.000 forint eljárási illeték megfizetésére.

[16] Az elsőfokú ítélet ellen a II. rendű alperes fellebbezett.

[17] Jogorvoslati kérelmében az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását indítványozta.

[18] Kifejtette, hogy a bejelentett állandó lakóhelyén valóban nem vette át a bírósági küldeményeket, mivel életvitelszerűen nem ott él, azonban az ideiglenes hagyatékátadó végzés ellen a meghatalmazott jogi képviselője, személy ügyvéd 2022. november 18-án keresetet nyújtott be a Fővárosi Törvényszékre, továbbá a felperesek – jelen perben előterjesztett – keresetlevele is tartalmazta, hogy a II. rendű alperes képviselőjében személy ügyvéd jár el. Mindebből az következik, hogy az elsőfokú bíróság iratanyagai között fellelhető volt a II. rendű alperes jogi képviselőjének meghatalmazása, ezért minden dokumentumot a részére kellett volna kézbesíteni. Ezt az elsőfokú bíróság rendszeresen elmulasztotta, így ő az ügyben érdemben nem tudott részt venni. Álláspontja szerint a 2018. augusztus 30-án kelt végrendelet érvényes, azt az örökhagyó az együttesen jelenlévő két tanú előtt saját kezűleg írta alá és annak megtételekor belátási képessége nem volt korlátozva. Az örökhagyóval rendszeresen tartotta a kapcsolatot, szükség szerint gondoskodott róla.

[19] Sérelmezte, hogy a keresetlevél benyújtása során a felperesek költségkedvezmény iránti kérelmet nem terjesztettek elő, nem fizették meg a 1.500.000 forint összegű illetéket sem, az elsőfokú bíróság mégsem hívta fel őket az illeték megfizetésére. Az, hogy a törvényszék az ítéletében kötelezte a felpereseket az eljárási illeték lerovására, törvénytört.

[20] Azt is kifogásolta, hogy az elsőfokú ítélet rendelkező része és indokolása nincs összhangban a tekintetben, hogy előbbiben a II. rendű alperest felperesenként 333.330 forint perköltség, míg utóbbiban felperesenként 133.330 forint ügyvédi munkadíj megfizetésére kötelezte. A per folyamán az I. rendű alperes érdemi védekezést terjesztett elő, amelyet követően csatolta a felperesekkel kötött egyezséget, ezért mentesült a perköltség fizetése alól. Ugyanakkor a II. rendű alperes a per során semmilyen nyilatkozatot nem tett, így a követelést sem vitatta, ezért nem kellene viselnie a perköltség teljes összegét.

[21] A felperesek fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú ítélet helybenhagyását, a II. rendű alperes másodfokú perköltségben marasztalását indítványozták.

[22] Hivatkoztak arra, hogy az eljárási illeték hiányát a törvényszék a 2023. december 15-én megtartott tárgyaláson észlelte, a felpereseket az illeték lerovására felhívta, aminek ők határidőben eleget tettek. Álláspontjuk szerint, amikor az elsőfokú bíróság észlelte az illeték megfizetésének elmaradását, már nem lett volna helye a kereset visszautasításának. Ezzel összefüggésben hivatkoztak a költségmentesség alkalmazásáról a bírósági eljárásban címmel kihirdetett 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 8. § (3) bekezdés a) pontjában foglaltakra.

[23] Előadták, hogy a II. rendű alperes a hagyatéki eljárásra kiterjedően adott meghatalmazást a jogi képviselője részére, így az elsőfokú bíróságnak nem volt kötelezettsége a kereseti kérelmet, illetve annak mellékleteit a hagyatéki eljárásban eljáró ügyvéd részére megküldeni. A II. rendű alperesnek be kellett volna jelentenie az illetékes hatóságnál, hogy a tényleges tartózkodási helye nem a bejelentett lakcíme. Ennek elmulasztása miatt a kézbesíthetetlenségre alappal nem hivatkozhat.

[24] Álláspontjuk szerint az elsőfokú ítéletben észlelhető számolási hiba a másodfokú eljárásban kiküszöbölhető. Az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg a II. rendű alperes által felpereseknek fizetendő összeget, mivel az helyesen $1.500.000 \text{ forint} / 6 = 250.000 \text{ forint}$ + $133.330 \text{ forint} \times 6 = 799.980 \text{ forint}$, összesen 2.299.980 forint, míg fejenként 383.330 forint.

[25] A fellebbezés alaptalan.

[26] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdés alapján tárgyaláson kívül bírálta el; felülbírálati jogkörét a Pp. 370. § (1) bekezdés alapján a fellebbezési kérelmek és a fellebbezési ellenkérelmek korlátai között gyakorolta. Fellebbezés hiányában – a Pp. 358. § (5) bekezdése szerint – jogerőre emelkedett az elsőfokú bíróság ítéletének az I.

rendű alperessel szemben előterjesztett keresetnek helyt adó, néhai örökhatályú 2018. november 5. napján kelt végrendelete érvénytelenségét a felperesek és az I. rendű alperes viszonyában megállapító rendelkezése.

[27] A felperes jogorvoslati kérelmében az elsőfokú ítélet megváltoztatására irányuló kérelem nélkül kizárólag az ítélet hatályon kívül helyezését kérte, ezért a másodfokú bíróság csak azt vizsgálhatta, hogy a fellebbező részéről állított eljárási szabálysértésekre sor került-e.

[28] A II. rendű alperes fellebbezésében hivatkozott arra, hogy a felperesek a keresetlevél benyújtásával egyidejűleg költségkedvezmény engedélyezése iránti kérelmet nem terjesztettek elő, ugyanakkor a 1.500.000 forint összegű kereseti illetéket sem fizették meg. Az elsőfokú bíróság a Pp. 176. § (1) bekezdés *e)*, illetve *k)* pontjában foglalt kötelezettsége ellenére a keresetlevelet nem utasította vissza.

[29] A Fővárosi Ítéltábla e tekintetben azt hangsúlyozza, hogy a kereseti illeték keresetlevél előterjesztésekor való megfizetésének hiánya a Pp. 176. § (1) bekezdés *k)* pontja szerint a keresetlevél visszautasítását vonja maga után amennyiben a felperes költségkedvezmény iránti kérelmet, illetve jogszabályon alapuló költségkedvezményre történő hivatkozást sem terjesztett elő. Az adott esetben a felperesek a kereseti illetéket a keresetlevél előterjesztésével egyidejűleg nem fizették meg és költségkedvezmény iránti kérelmet sem terjesztettek el. Az elsőfokú bíróság ennek ellenére a keresetet az alperesekkel közölte, a perindítás anyagi és eljárásjogi joghatásai ezzel beálltak.

[30] Az elsőfokú bíróság eljárása a Pp. 176. § (1) bekezdés *k)* pontjában foglalt szabálynak valóban nem felelt meg, a Pp. 240. § (1) bekezdés *a)* pontja alapján azonban az eljárás hivatalból történő megszüntetésének az illeték megfizetésének elmaradása okán a per folyamán már nincs helye. A jogszabályhely ugyanis a hivatalból történő megszüntetést csak azokban az esetekben írja elő, amikor a keresetlevelet a Pp. 176. § (1) bekezdés *a)–i)* pontja, illetve 176. § (2) bekezdés *a)–c)* pontja alapján kellett volna visszautasítani. Ennek megfelelően az ügy érdemi eldöntése nem minősül eljárási szabálysértésnek.

[31] A felperesek az I. rendű alperessel 2023. október 29-én kötött megállapodás szerint vállalták, hogy az I. rendű alperessel szemben perköltségigényt sem az ügyvédi díj, sem a peres eljárás illetéke vonatkozásában nem érvényesítenek, majd a kereseti illetéket az elsőfokú ítéletben foglalt felhívásnak megfelelően 2023. december 27-én megfizették.

[32] Az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését tehát az elsőfokú bíróság ezen eljárási szabálysértése nem alapozza meg, a kereseti illetéket a felek megfizették. Az elsőfokú ítélet a II. rendű alperesre illetékfizetési kötelezettséget nem ró, az eljárás megszüntetésnek az eljárás jelen szakaszában nincs helye és az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése sem eredményezhetné az eljárás megszüntetését.

[33] Alaptalan a II. rendű alperes arra vonatkozó érvelése is, miszerint az elsőfokú bíróság iratanyagai között fellelhető volt a jogi képviselőjének meghatalmazása, ezért minden dokumentumot a részére kellett volna kézbesíteni, ennek elmulasztása okán pedig érdemben az eljárásban nem tudott részt venni.

[34] A Pp. 68. § (1) bekezdése szerint a meghatalmazás akár a per vitelére, akár egyes perbeli cselekményekre szólhat. A meghatalmazásból egyértelműen ki kell tűnnie, hogy annak hatálya mely ügyre vagy ügykörre terjed ki.

[35] A Pp. ezen rendelkezéséből adódóan a II. rendű alperes jogi képviselőjének fennállását abban az esetben lehetett volna figyelembe venni, amennyiben a jogi képviselője meghatalmazása ennek a pernek a vitelére vonatkozik. Ilyen meghatalmazás azonban nem állt rendelkezésre. Az a tény, hogy a II. rendű alperest a hagyatéki eljárásban ügyvéd képviselte, illetve végrendelet érvénytelenségének megállapítása iránt maga is indított pert a Fővárosi

Törvényszéken, amelyben a keresetlevél benyújtására jogi képviselő közreműködésével került sor, figyelembe nem vehető.

[36] A Pp. 136. § (1) bekezdése szerint, ha a félnek a per vitelére meghatalmazottja van, a bírósági iratokat a fél helyett a meghatalmazottnak kell kézbesíteni.

[37] A II. rendű alperes bejelentett állandó lakóhelye megegyezik azzal a lakcímmel, amelyre az elsőfokú bíróság részére a bírósági iratokat (keresetlevelet, idézéseket) kézbesítette. Az iratok kézbesítése a Pp. 135. § (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelt. Az elsőfokú bíróság a II. rendű alperest arról is értesítette a Pp. 137. § (2) bekezdésének megfelelően, hogy a keresetlevelet és mellékleteit a postai kézbesítés második megkísérlésének napját követő ötödik munkanapon, azaz 2023. február 3. napján kézbesítettnek kell tekinteni (kézbesítési fikció), mert a II. rendű alperes az iratot nem vette át, az a bírósághoz „nem kereste” jelzéssel érkezett vissza (10.P.20.062/2023/8. számú végzés). A II. rendű alperes a Pp. 138. § szerinti kézbesítési kifogást előterjesztett, azt azonban az elsőfokú bíróság a 10.P.20.062/2023/42. számú – 2024. május 29-én jogerős – végzésével visszautasította.

[38] Tekintettel arra, hogy az iratok kézbesítésére a Pp. szabályainak megfelelően került sor, az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésének a kézbesítés szabálytalanságára hivatkozással sincs helye.

[39] A Pp. 86. § (1) bekezdése szerint, ha a fél a perfelvételi szakban a vele szemben érvényesített jogot és kérelmet az arra vonatkozó védekezésének előterjesztése nélkül elismeri, és a perre nem adott okot, a perköltségét az ellenfél téríti meg.

[40] A perköltségviselés Pp. 86. § (1) bekezdése szerinti szabálya az adott esetben nem alkalmazható. A II. rendű alperes ugyanis a neki kézbesített iratokat nem vette át, a tárgyalásokon nem jelent meg, ennek folytán a perfelvételi szakban a vele szemben érvényesített jogot és kérelmet sem tudta elismerni. Az elsőfokú bíróság az érdemi tárgyalási szakban hozott ítéletével a II. rendű alperes tekintetében a végrendelet érvénytelenségét azért állapította meg, mert az írásbeli ellenkérelem hiánya és a perfelvételi tárgyalás elmulasztása következtében a Pp. 190. § (2) bekezdés a) pontja alapján úgy tekintette, hogy a II. rendű alperes a felperesek tény- és jogállításait nem vitatja, a kereset teljesítését nem ellenzi.

[41] A Pp. 190. § (2) bekezdés a) pontja alapján fennálló vélelem nem vonja maga után a perköltségviselés Pp. 86. § (1) bekezdése szerinti szabályának alkalmazását, a II. rendű alperes pervesztessége folytán a Pp. 83. § (1) bekezdése szerint a felperesek részére perköltség megfizetésére köteles.

[42] A kisítélet és az írásba foglalt ítélet összevetése alapján az állapítható meg, hogy az elsőfokú bíróság a II. rendű alperest a felperesek részére személyenként 333.330 forint elsőfokú perköltség megfizetésére kötelezte. Az ügyvédi munkadíj összegét az Ükr. 3. § (2) bekezdés a) pontja és (6) bekezdése alapján mérsékelt összegben határozta meg. A rendelkező részben foglalt összegre tekintettel megállapítható, hogy az elsőfokú ítélet indokolása nyilvánvaló elírást, számítási hibát tartalmaz, erre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítélet indokolásának [20] bekezdését – a Pp. 353. §-ában írtaknak megfelelően – kijavította.

[43] A II. rendű alperes fellebbezése a perköltség összege vonatkozásában érvelést, kérelmet nem tartalmazott, erre tekintettel az ítéltábla ebben a körben felülbírálatot nem végzett.

[44] Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla a rendelkező rész szerint kijavított elsőfokú ítéletet a Pp. 382. § alapján az ügy érdemét nem érintve helybenhagyta.

[45] A fellebbezés eredménytelen, a II. rendű alperes a fellebbezési eljárásban pervesztes. A másodfokú bíróság a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a II. rendű

alperest a felperesek részére a felperesek képviselőjének ellátásával összefüggésben a másodfokú perköltség megfizetésére. Az ügyvédi munkadíj összegét a Pp. 81. § (1) és (2) bekezdése, valamint az Ükr. 3. § (3) bekezdés *a*) és *b*) pontja, továbbá (6) bekezdése alapján a kifejtett ügyvédi tevékenységgel arányban állóan állapította meg.

[46] A II. rendű alperes részére a fellebbezési illeték vonatkozásában engedélyezett részleges költségfeljegyzésre tekintettel meg nem fizetett, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdése és 46. § (1) bekezdése alapján – 50.575.730 forint fellebbezési érték alapulvételével – számított fellebbezési illeték megfizetésére a másodfokú bíróság szintén a II. rendű alperest kötelezte a Pp. 101. § (1) bekezdése, a 102. § (1) bekezdése, valamint a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján.

[47] A II. rendű alperesnek az illetéket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlájára kell megfizetnie.

[48] Az egyes adótörvények módosításáról szóló 2022. évi XLV. törvény 70. §-ával megállapított Itv. 78. §-ának (4) bekezdése alapján a fizetendő illeték a bírósági határozat jogerőre emelkedésétől – a jelen esetben az ítéltáblai határozat meghozatalának napjától – számított 60. napon esedékes.

[49] A másodfokú bíróság tájékoztatja a II. rendű alperest, hogy az illeték megfizetése során az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát közleményként fel kell tüntetni. Amennyiben az illeték megfizetésére történő felhívásnak önként nem tesznek eleget a megjelölt határidőben, az illeték behajtására és megfizetésére az Itv. és az adóigazgatási eljárásokra irányadó jogszabályok rendelkezéseit kell alkalmazni.

Budapest, 2024. december 12.

Dr. Kovács Helga s.k.
a tanács elnöke

Dr. Kovács Éva s.k.
előadó bíró

Dr. Merőtey Anikó s.k.
bíró